

پمفلت آموزش یووئیت (التهاب چشم)

تهیه و تنظیم کننده:

دکتر فریده موسوی- فوق تخصص شبکیه

رویا سلمان پور- کارشناس ارشد پرستاری

(سوپروایزر آموزش سلامت)

تاریخ تهیه: تابستان ۱۴۰۱

تاریخ بازنگری: زمستان ۱۴۰۳

<https://nikukarihosp.tbzmed.ac.ir>

تحقیقات نشان می‌دهد که ممکن است بین جوهر خال کوبی سیاه و یووئیت ارتباطی وجود داشته باشد. به نظر می‌رسد که خال کوبی پوست ممکن است در بعضی از افراد پاسخ ایمنی ایجاد کند که هم چشم و هم پوست را تحت تأثیر قرار دهد.

علائم بیماری یووئیت

* مشکلات کلی بینایی، از جمله تاری دید یا دید ابری

* شناورها، لکه‌هایی در در میدان بینایی که مانند میله‌های ریز یا زنجیره ای از حباب‌های شفاف شناور در حوزه دید

* درد و قرمزی چشم

* ترس از نور، حساسیت غیر طبیعی به نور

* سردرد

* مردمک کوچک و نامنظم

* تغییر رنگ عنبیه

این علائم ممکن است به تدریج یا به سرعت ظاهر شوند.

عوارض بیماری یووئیت

با درمان سریع و مناسب و نظارت دقیق، احتمال بروز عوارض این بیماری به میزان قابل توجهی کاهش می‌یابد. اما به طور کلی عوارض این بیماری عبارتند از:

۱. گلوکوم یا آب سیاه چشم ۲. آب مروارید ۳. ورم شبکیه یا ادم ماکولا

۴. بافت اسکار ۵. جداشدگی شبکیه یا شبکیه جدا شده ۶. از بین رفتن بینایی

۷. چسبندگی های داخل چشم

منابع: برونر چشم- اصول و مبانی چشم پزشکی کاربردی

متعاقب جراحی چشم ایجاد می‌شود. علت بیماری را گاهی اوقات می‌توان یافت، ولی در خیلی از موارد علت ناشناخته‌است.

درمان

در نوع غیر عفونی معمولاً استروئید (کورتون) به شکل قطره (پردنیزولون استات، آتروپین یا همتروپین)، آمپول یا قرص تجویز می‌گردد.

یووئیت قدامی به دلیل گرفتاری قسمت‌های قدامی چشم، معمولاً با داروهای موضعی قابل درمان است. یووئیت میانی با قطره و گاهی تزریق استروئید در اطراف چشم و یووئیت خلفی با قرص یا تزریق استروئید سیستمیک درمان می‌شود.

در نوع عفونی درمان با آنتی بیوتیک مناسب انجام می‌شود.

بیماری‌های مرتبط با یووئیت

بیماری یووئیت ممکن است با بسیاری از بیماری‌ها از جمله بیماری‌های زیر در ارتباط باشد:

۱. اسپوندیلیت آنکیلوزان (روماتیسم ستون فقرات) ۲. سندرم بهجت
۳. رتینیت CMV یا رتینیت ناشی از سیتومگالوویروس ۴. عفونت تبخال زوستر ۵. هیستوپلاسموز ۶. بیماری کاوازاکی ۷. بیماری مولتیپل اسکلروزیس (ام اس) ۸. پسوریازیس ۹. آرتریت واکنشی ۱۰. آرتریت روماتوئید ۱۱. سارکوئیدوز ۱۲. سیفیلیس ۱۳. توکسو پلاسموز ۷. بیماری سل ۸. کولیت اولسراتیو ۹. ایدز

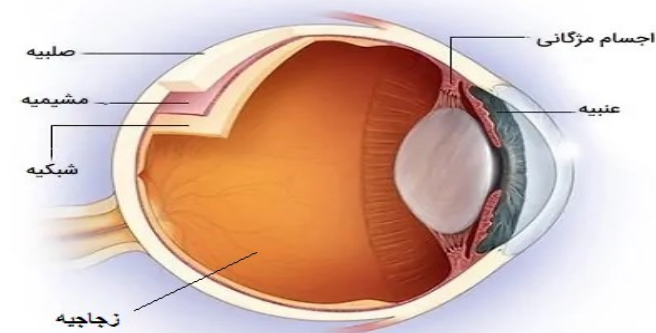
یوئیت (التهاب چشم)

به التهاب بافت یوه آی چشم با منشأ عفونی و غیر عفونی گویند.

یوه آ لایه میانی چشم است و شامل عنبیه، جسم مژگانی و مشیمیه است. این بیماری ممکن است در هر سنی بروز کند (از ۲۰ سالگی تا ۶۰ سالگی).

بافت یوه آ شامل موارد زیر می باشد:

- عنبیه، قسمت رنگی چشم که مردمک را احاطه کرده است.
- مشیمیه، یک لایه میانی نازک و عروقی بین سفیدی چشم (اسکلرا) و شبکیه (قسمت حساس به نور در پشت چشم) است.
- جسم مژگانی، حلقه‌ای ماهیچه‌ای در پشت عنبیه؛ این جسم عضله‌ای بوسیله مشیمیه به عنبیه متصل می شود.

یوئیت به طور کلی به طیف وسیعی از بیماری‌ها و مشکلاتی اشاره دارد که باعث التهاب لایه میانی چشم (بافت یوه آ) و بافت‌های اطراف آن می شود. یوئیت می تواند دردناک باشد و افراد مبتلا به این بیماری ممکن است قرمزی و تاری دید در یک چشم یا در هر دو

چشم را تجربه کنند. بیماری یوئیت ممکن است در اثر آسیب دیدگی چشم ناشی از عفونت ویروسی یا باکتریایی و برخی بیماری‌های زمینه‌ای ایجاد شود که در نتیجه باعث تورم و آسیب در بافت‌های چشم خواهد شد. این بیماری می تواند یک چشم یا هر دو چشم را درگیر کند و در صورت عدم درمان ممکن است به از بین رفتن بینایی فرد منجر شود.

یوئیت بسته به محل گرفتاری تقسیم بندی می شود:

۱. یوئیت قدامی: به التهاب عنبیه به تنهایی یا به التهاب عنبیه و جسم مژگانی اطلاق می شود. یوئیت قدامی شایع ترین نوع یوئیت است. عمدتاً در افراد جوان و میانسال مشاهده می شود. این بیماری در بسیاری از موارد در افراد سالم رخ می دهد و ممکن است فقط یک چشم را تحت تأثیر قرار دهد، اما در برخی موارد با بیماری های روماتولوژی، پوستی، دستگاه گوارش، ریه و عفونی همراه است.
۲. یوئیت میانی: محل اصلی التهاب در این نوع یوئیت، زجاجیه (ویتره) و جسم مژگانی است. معمولاً در جوانان دیده می شود یوئیت میانی ممکن است اولیه باشد یا با اختلالات مختلفی از جمله، سارکوئیدوز و مولتیپل اسکلروزیس یا ام اس مرتبط است.
۳. یوئیت خلفی: به التهاب مشیمیه گفته می شود. علل عفونی و غیر عفونی بسیاری وجود دارند که می توانند باعث بروز بیماری یوئیت خلفی شوند.

۴. یوئیت منتشر: به التهاب در همه قسمت‌های یوه آ گفته می شود.. بیماری بهجت یکی از شناخته شده ترین اشکال یوئیت منتشر است

که به شبکیه آسیب می رساند و در صورت عدم درمان، می تواند باعث نابینایی شود.

بسیاری از انواع یوئیت مزمن هستند و ممکن است منجر به برخی عوارض از جمله آب مروارید، چسبندگیهای داخل چشم، کاهش یا افزایش فشار چشم، آب سیاه و مشکلات شبکیه شود. هر یک از این عوارض ممکن است منجر به کاهش دید شود.

نشانه ها

یوئیت قدامی ممکن است تنها در یک چشم بروز کند. بیمار ممکن است درد خفیف تا شدید، قرمزی چشم و حساسیت به نور داشته باشد. ممکن است دید بیمار نیز دچار کاهش شده باشد.

یوئیت میانی و خلفی معمولاً بدون درد هستند. نشانه ها شامل، کاهش دید و مگس پران (دیدن سایه‌ای متحرک شبیه مگس در میدان بینایی) بوده و ممکن است یک طرفه یا دو طرفه باشد. بیشتر بیماران دچار یوئیت میانی، در سنین طفولیت یا جوانی مبتلا می شوند.

یوئیت منتشر مجموعه‌ای از نشانه‌های همه انواع را دارد. وقتی هر سه قسمت اصلی چشم دچار التهاب می شود مورد استفاده قرار می گیرد

علت ها

یوئیت عفونی علل متفاوتی شامل ویروسی، قارچی و باکتریال دارد و یوئیت غیر عفونی بدنبال مشکلات ایمنی سیستم بدن، ضربه یا